

uvedené okolnosti o sobě nelze ovšem přikládati význam stížností tvrzený, jakoby již následkem tohoto opomenutí původní redaktor, obžalovaný, i nadále bezvýjimečně ručil za obsah tiskopisu — bylo již pro uvedené právní nedostatky rozsudku zmateční stížnosti vyhověti; napadený rozsudek zrušiti jako zmatečný a, ježto — jak zdůrazněno — stížnost sama nenapadá zjištění, že obžalovaný článek nenapsal, nečetl ani do tisku nedal, věc vrátiti soudu první stolice, by ji v tříčlenném senátě s hlediska přestupku § 6 tisk. nov. znovu projednal a rozhodl. Sluší posléze k námitce zmateční stížnosti, že nalézací soud nevyřídil celou obžalobu, podotknouti, že by ovšem stylisace rozsudkového výroku mohla připouštěti jisté pochybnosti o tom, zda se sprostující výrok vztahuje na celý obsah obžalobou pozastaveného článku, ježto se zcela zbytečně ve výroku vedle okolností, sloužících k označení článku (datum, časopis, titul) uvádí jedna z jeho souvislosti vytržená věta, leč z důvodů rozsudečných je patrné, že soud si povšiml celého článku a, že obzvláště i ve všech stížností zdůrazňovaných místech článku vidí ztělesněnou skutkovou podstatu přečinu podle § 488 a 491 tr. zák. Nelze tedy tvrditi, že soud nevyřídil celou obžalobu. Ostatně bude na soudu první stolice, by se v novém řízení této nepřesnosti vyvaroval a bude též jeho úkolem, by se vypořádal s obhajobou obžalovaného, nesoucí se k důkazu pravdy podle § 490 tr. zák., pokud se týče pravděpodobnosti podle § 4 tiskové novely.

Čís. 3032.

Strážník dráhy jest oprávněn zakročiti proti pachateli, neuposlechnuvšímu jeho služebního nařízení, by popojel s vozem, stojícím na kolejích dráhy a uvolnil je, by bylo lze je uzavřítí před blížícím se vlakem; požívá ochrany § 68 tr. zák., i když sám se pokusil povoz odstraniti (popojeti).

(Rozh. ze dne 4. ledna 1927, Zm I 585/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 5. srpna 1927, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle § 81 tr. zák. a přestupkem podle § 312 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Po věcné stránce (čís. 9 a) § 281 tr. ř.) namítá stěžovatel, že neměl býti odsouzen pro zločin podle § 81 tr. zák., proto, že prý 1. soud nezjistil, že železniční strážník P. jest osobu vrchnostenskou podle § 68 tr. zák. Zmateční stížnost připouští, že byl jako strážník oprávněn zavřítí závary, po případě dáti varovná znamení, byla-li v obvodě jeho působ-

nosti (pro povozy) překážka pro jízdu po kolejích, má však za to, že nebyl formálně oprávněn k tomu, by sám popojížděl s povozem, jež připustil přes koleje, neuzavřev závory. Poněvadž tak činil, nebyl prý v rozhodný okamžik formálně ve výkonu služby; 2. i kdyby byl strážník ve výkonu služby, nebyl prý si obžalovaný toho vědom, že má co činiti s úřední osobou (poněvadž prý neviděl ani jeho uniformu, ani blížící se vlak) a neměl prý také úmyslu, zmařiti služební výkon strážníkův. Nezachoval-li se správně, mohlo by prý býti jeho jednání posuzováno nejvýše jako přestupek § 312 tr. zák. Než zmatečná stížnost není v prvním směru odůvodněna, v druhém není provedena po zákonu. K 1. Podle § 93 provozovacího řádu železničního ze dne 16. listopadu 1851, čís. 1 z roku 1852, jest obecenstvo povinno uposlechnouti služební nařízení železničních zřízenců v stejnokroji, nebo opatřených služebním odznakem nebo legitimací. Podle § 102 téhož řádu jsou železniční zřízenci oprávněni vykonávati moc policejní (ve všech případech, kde není policejní, nebo soudní moc po ruce) proti osobám, které přestupují předpisy provozovacího řádu a neuposlechnou jejich napomenutí nebo které svým jednáním ruší nebo ohrožují bezpečnost dopravy. Z těchto předpisů plyne, že spadalo do oboru působnosti svědka P-e jako strážníka dráhy, by zakročil proti obžalovanému, který neuposlechl jeho služebního nařízení, by popojel s vozem, stojícím na kolejích dráhy, a uvolnil je, ježto bylo nutno uzavřítí je závorami před blížícím se vlakem, a, když nemaje po ruce bezpečnostního orgánu, by zabránil ohrožení bezpečnosti dopravy, sám se pokusil odstraniti povoz z kolejí tím, že uchoopil koně za uzdu a snažil se s povozem popojeti; jednaje tak, konal svou služební povinnost, a nelze tudíž popírati, že nebyl ve výkonu služby. Nálezací soud správně uznal, že svědek P. konal službu nejen formálně, nýbrž že jeho výkon byl i materiálně oprávněn, na čemž by ostatně vzhledem k předpisu § 68 odst. druhý tr. zák. ani nezáleželo; není tedy důvodu, proč by mu měla býti odepřena zvýšená ochrana podle § 81 tr. zák. K 2. Nálezací soud zjistil, že si byl obžalovaný vědom, že se (nebezpečnou pohružkou) zprotivil železničnímu strážníkovi, tedy osobě úřední, a zjistil také formálně bezvadně, že učinil tak v úmyslu, by zmařil služební výkon strážníkův — záležející v zabezpečení bezvadného průjezdu vlaku po trati, což se mu také podařilo, ježto vlak byl nucen zastaviti. Popíráním těchto skutkových předpokladů rozsudku a brojením proti nim neprovádí stížnost uplatňovaný hmotněprávní zmatek po zákonu.

Čís. 3033.

Zločin podvodu podle § 199 d) tr. zák. jest spáchán a dokonán teprve tím, že bylo padělané (zfalšované) veřejné listiny použito v podvodném úmyslu. Padělání listiny a její použití nemusí vycházeti od jedné a téže osoby; zločinu dopouští se i ten, kdo sám, nebyv při samotném padělání (zfalšování) listiny činně účastněn, použije v podvodném úmyslu